

[Keld Andersen.]

ejdoms opdeling i ejerlejligheder, ville ministeriet selvsagt have anmodet politiet om at foretage en nærmere undersøgelse.«

Bjørn Poulsen (SF):

Dette forslag er efter SF's mening den eneste rimelige måde, man kan klare de meget store problemer på, der findes på ejerlejlighedsområdet. Dette forslag vil medføre, at udstykningen i ejerlejligheder stoppes, og folketinget får tid til netop på dette område, som der har været så megen fokusering på det sidste års tid, at få lavet en efter danske lovgivningstraditioner på boligområdet fornuftig lovgivning, hvorefter man i første række kan stoppe hele denne spekulation, der i dag er på boligområdet.

Når man tænker på disse meget, meget store gevinster, der er blevet hentet hjem især på ejerlejlighedsområdet, og som stadig væk vil blive hentet hjem, kan man godt undre sig lidt over, skal vi sige den måde, som regeringen har grebet ind på, når det drejede sig om at dæmpe lønmodtagernes indtjeningsmuligheder. Spekulationen vil man altså ikke gøre noget imod, men lønmodtagerne, o. k., de er nemmere at have med at gøre. Ærlig talt, det må se en smule mærkeligt ud for en lønmodtager i dette land, at han kan få 2 pct. i lønstigning om året plus en dyrtidsportion, mens spekulanterne kan få lov at arbejde videre, dem rører man ikke ved. Og vi ser på anden lovgivning, som er kommet frem her i foråret, at man på visse områder endda giver dem lov til yderligere at tjene penge.

Man har i forbindelse med dette forslag talt noget om mulige erstatningskrav fra ejere af ejendomme, som havde haft muligheden for at udstykke. Nu kan jeg ikke forstå, at man netop på dette område er så emsig. Jeg erindrer da, at man for et par uger siden i folketinget vedtog en lov – det var på knallertområdet – hvor disse spekulationer overhovedet ikke var inde i billedet. Hvorfor i alverden så slå ned på det område, når det drejer sig om boliger?

Efter min formening er hele spørgsmålet om de mulige erstatningskrav kun en meget, meget dårlig undskyldning for, at socialdemokratiet ikke vil bruge det flertal, der er her i folketinget, for at lave en fornuftig lovgivning på ejerboligområdet, nemlig et foreløbigt stop, til vi har mulighed for at lave en lov-

givning, som vi kan være bekendt også over for lejerne.

Når man samtidig tænker på, hvorledes regeringen har været i stand til at sidde alle disse henvendelser overhørig, der er kommet fra alle lejervnlige organisationer i dette land, som har tigget og bedt om at få et stop, så kan det nok undre en, hvad socialdemokratiet egentlig talt tænker på, når man laver boliglovgivning. Det kan da ikke være lejernes interesse, man er gået efter, når man ikke vil støtte et forslag af denne slags.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 134 stemmer mod 22.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 8. Fremsat 2/3 77. Første behandling 29/3 77. Betænkning 3/5 77. Anden behandling 10/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Det forslag, der nu skal stemmes om, var det første forslag, der blev fremsat her i folketinget umiddelbart efter valget for at løse det problem, som så mange var enige om eksisterede, nemlig problemet omkring de uhensigtsmæssige moderniseringer og omkring de betingede skøder.

Da lovforslaget blev førstebehandlet, blev der fra mange sider udtrykt det synspunkt, at det egentlig var et meget bedre diskussionsgrundlag end det forslag, som regeringen havde fremsat. Det forslag, som fremskridtspartiet havde fremsat, havde nemlig den fordel, at det kun hindrede de uhensigtsmæssige moderniseringer og satte problemerne vedrørende de betingede skøder på plads, samtidig med at det stadig væk tillod en rimelig og fornuftig udstykning af ejerlejligheder.

Venstres ordfører på det tidspunkt, hr. Christophersen, var oven i købet meget stærk i sine